

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Zrůsta, Ph.D. a soudců JUDr. Miroslavy Follové a Mgr. Zory Telecké ve věci exekuce

oprávněného: **AURES Holdings a.s.**, IČO 01759299
sídlem Dopraváků 874/15, Čimice, 184 00 Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti
povinnému: **Nadační fond Abbigail Williams**, IČO 07408846
sídlem Lidická 700/19, 602 00 Brno
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Vladimírem Doleželem, Ph.D.
sídlem Zámečnická 1, 602 00 Brno

o exekuci dle zákona č. 120/2001 Sb.,

o odvolání povinného proti usnesení soudního exekutora Mgr. Martina Tunkla, Exekutorský úřad Plzeň – město, sídlem Palackého nám. 28, 301 00 Plzeň, ze dne 6. 1. 2020, č.j. 094 EX 08298/19-024,

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se v napadených výrocích II. a III. **potvrzuje.**
- II. Povinný je povinen nahradit oprávněnému na nákladech odvolacího řízení částku 1.270,50 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám právního zástupce oprávněného.

Odůvodnění:

1. Soudní exekutor Mgr. Martin Tunkl usnesením ze dne 6. 1. 2020, č.j. 094 EX 08298/19-024 zastavil předmětnou exekuci dle ust. § 55 odst. 3 ex.ř. pro splnění vymáhané povinnosti a za souhlasu oprávněného (výrok I.). Výrokem II. zavázal povinného uhradit oprávněnému náhradu nákladů exekuce ve výši 2.541 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce oprávněného. Výrokem III. zavázal povinného uhradit soudnímu exekutorovi náhradu nákladů exekuce ve výši 4.295,50 Kč a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
2. Proti tomuto usnesení, a to konkrétně proti výrokům II. a III. podal včas odvolání povinný. Uvedl, že dne 29. 10. 2019 vydal Krajský soud v Brně usnesení pod č.j. 74 Nc 31/2019-28, kterým byla povinnému uložena vymáhaná povinnost spočívající v odstranění z facebookového profilu příspěvky zde specifikované, které poškozují pověst oprávněného. Usnesení bylo doručeno povinnému dne 31. 10. 2019 a tímto dnem se stalo vykonatelným. Dne 6. 11. 2019 povinný informoval oprávněného, že dotčené příspěvky byly smazány. Z usnesení soudního exekutora se podává, že dne 6. 11. 2019 oprávněný doručil soudnímu exekutorovi exekuční návrh. Dne 8. 11. 2019 oprávněný sdělil soudnímu exekutorovi, že povinný dobrovolně splnil

povinnosti uložené mu soudem. Z usnesení soudního exekutora Mgr. Martina Tunkla, Exekutorský úřad Plzeň-město č.j. 094 EX 08298/19-013 z 19. 11. 2019 se podává, že Městský soud v Brně pověřil soudního exekutora provedením exekuce rozhodnutím č.j. 79 EXE 1460/2019-21 z 13. 11. 2019. Exekutor tak byl pověřen provedením exekuce 7 dnů poté, co povinný povinnosti dobrovolně splnil. Povinný má také za to, že svou povinnost splnil dříve, než bylo vůbec zahájeno exekuční řízení doručením exekučního návrhu exekutorovi. Dne 19. 11. 2019 pak exekutor vydal výzvu ke splnění vymáhané povinnosti č.j. 094 EX 08298/19-015, ze které se podává, že je vymáhána peněžitá povinnost 6.836,50 Kč a dále nepeněžitá povinnost „odstranit ze svého facebookového profilu příspěvky poškozující pověst oprávněného“. Povinný si není vědom a nedohledal žádný příspěvek ze dne 25. 10. 2019 zveřejněný v 20:21 hodin Exekutor se tak domáhá splnění nesplnitelné povinnosti, neboť pokud by takový příspěvek existoval, pak by jej povinný nebyl povinen smazat, neboť ve výroku I. a) předběžného opatření mu nebylo odstranění tohoto příspěvku uloženo. Předmětnou povinnost tak exekutor nemohl vůbec vymáhat. Pakliže smazání příspěvku z 25. 10. 2019 navrhl oprávněný, pak v této části měl být návrh zamítnut, neboť překračuje exekuční titul, resp. pro takový návrh exekuční titul neexistuje. Pokud smazání příspěvku z 25. 10. 2019 oprávněný nenavrhl a jedná se o aktivistický postup exekutora, pak se jedná o zjevné překročení pravomoci exekutora, když tento je vázán exekučním titulem a pověřením a zásadně není oprávněn si své pověření rozšiřovat. Zcela absurdní je pak tvrzení exekutora „Zároveň je třeba zdůraznit, že exekuční titul byl vydán dne 13. 11. 2019, v okamžiku jeho vydání tedy příspěvek ze dne 25. 10. 2019 zveřejněný ve 20:21 hodin neexistoval a soud ani nemohl jeho existenci předpokládat a uložit povinnému odstranění tohoto budoucího příspěvku.“ Je zjevné, že byl-li exekuční titul vydán 13. 11. 2019, pak příspěvek z 25. 10. 2019 v době vydání exekučního titulu existoval již 19 dnů. Pokud se týká vymáhané peněžitě povinnosti, pak i v tomto případě exekutor nepostupuje v souladu s právními předpisy a judikaturou, když Ústavní soud nálezem Pl. ÚS 8/06 ze dne 1. 3. 2007 jasně vyslovil, že v případě, že povinný splní povinnost dobrovolně bez vědomí o zahájení exekučního řízení, exekutorovi žádná odměna nenáleží. Pokud se týká nákladů exekutora, pak paušální náklady exekutorovi ve světle nálezu ÚS II. ÚS 262/16 z 13. 12. 2016 nenáleží a v judikovaném případě exekutorovi náležely pouze účelně a prokazatelně vynaložené náklady do doby dobrovolného splnění povinným. V tomto případě má povinný za to, že svou povinnost splnil dříve, než bylo exekuční řízení zahájeno, tedy exekutorovi nemohly vzniknout vůbec žádné náklady. Pokud se jedná o náklady oprávněného, pak i v tomto případě má povinný za to, že splnil své povinnosti dobrovolně, dříve než bylo exekuční řízení zahájeno, a proto oprávněnému žádné účelně vynaložené náklady vzniknout nemohly. Požaduje, aby odvolací soud usnesení soudního exekutora změnil a naopak povinnému přiznal právo na náhradu nákladů exekuce, jakož i náhradu nákladů odvolacího řízení.

3. Oprávněný se k odvolání povinného vyjádřil písemným podáním ze dne 31. 1. 2020. Usnesení soudního exekutora považuje za správné, neboť povinný nesplnil svou povinnost uloženou mu usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2019, č.j. 74 Nc 31/2019-28, a to ani na základě další výzvy oprávněného. Povinnému přitom muselo být zřejmé, že povinnost nařízenou předběžným opatřením je třeba splnit bezodkladně. Povinný splnil svou povinnost až poté, co oprávněný zahájil exekuční řízení. Oprávněný tedy zahájil exekuční řízení důvodně. V detailech odkázal na své podání ze dne 11. 12. 2019, kterým souhlasil se zastavením exekuce a kde důvodnost zahájení exekuce doložil. Navrhuje potvrzení usnesení soudního exekutora v napadených výrocích.
4. Krajský soud v Brně jako soud odvolací po zjištění, po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (ust. § 204 odst. 1 o.s.ř.), že bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (ust. § 201 o.s.ř.) a že směřuje proti usnesení, proti němuž je odvolání přípustné (ust. § 202 odst. 1 o.s.ř. à contr.), přezkoumal bez nutnosti nařízení jednání (ust. § 214 odst. 2, písm. e/ o.s.ř.) usnesení soudního

exekutora v rozsahu napadeném odvoláním, i řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že odvolání povinného není důvodné.

5. Odvoláním povinného byly napadeny toliko výroky o nákladech exekuce účastníků a soudního exekutora (výroky II. a III.) a tedy pouze v tomto rozsahu byl odvolací soud oprávněn věcnou správnost usnesení soudního exekutora přezkoumávat (ust. § 212 věta první o.s.ř.). V zůstávající části zůstalo usnesení soudního exekutora odvoláním nedotčeno a je tudíž již pravomocné [ust. § 159, § 167 odst. 2 a § 254 odst. 1 o.s.ř. a ust. § 52 odst. 1 zák. č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“ či „ex.ř.“)].
6. Podle věty první ust. § 89 ex.ř., dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten z nich, který zastavení zavinil. Vzájemný vztah mezi exekučním řádem a občanským soudním řádem vyplývá z ust. § 52 odst. 1 ex.ř. Přiměřenou subsidiární působnost občanského soudního řádu pro exekuční řízení lze dovodit i z povahy exekučního řádu jako z velké části předpisu procesního. Jedná se tedy o právní normu speciální k normě obecné, kterou je občanský soudní řád. Principy, na kterých je založena právní úprava nákladů exekuce v hlavě šesté exekučního řádu (ust. § 87 až § 89), jsou přitom totožné s principy úpravy nákladů výkonu rozhodnutí v ust. § 270, § 271 o.s.ř. Právní úprava vychází z toho, že oprávněný je procesní stranou, jíž svědčí plný úspěch ve věci, neboť nařízením exekuce bylo návrhu oprávněného zcela vyhověno. Povinnost k náhradě nákladů exekutora (podle ust. § 87 odst. 1 ex.ř. *nákladů exekuce*) i nákladů oprávněného jde v takovém případě vždy k tíži povinného. V případě, že dojde k zastavení nařízené exekuce, rozhoduje soud o nákladech exekuce podle toho, z jakého důvodu k zastavení exekuce došlo. Posuzuje tedy procesní zavinění účastníků na zastavení exekuce (ust. § 89 věta první ex.ř. a shodně ust. § 271 věta první o.s.ř.). Pokud to byl povinný, kdo zavinil zastavení exekuce např. tím, že po podání návrhu na nařízení exekuce uspokojil nárok oprávněného, jehož nuceného uspokojení se oprávněný v rámci exekuce domáhá, potom tyto náklady musí nést povinný. V opačném případě, pokud byl nárok uspokojen již před podáním návrhu, potom naopak jdou důvody vedoucí k zatavení exekuce k tíži oprávněného.
7. Z obsahu spisu odvolací soud ověřil, že návrhem ze dne 6. 11. 2019, došlým soudnímu exekutorovi téhož dne se oprávněný domáhal nařízení exekuce k vymožení nepeněžitě povinností. Podáním ze dne 8. 11. 2019 oprávněný soudu sdělil, že povinný příspěvky specifikované ve vykonávaném usnesení odstranil a proto požadoval nařízení exekuce již jen pro příspěvek ze dne 25. 10. 2019. Městský soud v Brně tedy dne 13. 11. 2019 pod č.j. 79 EXE 1460/2019-21 pověřil provedením exekuce podle vykonatelného exekučního titulu – usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2019, č.j. 74 Nc 31/2019-28, za účelem vymožení povinností odstranit ze svého facebookového profilu <https://www.facebook.com/awfond/> příspěvky poškozující pověst oprávněného, a to: - příspěvek a audiozáznam ze dne 25. 10. 2019 zveřejněný v 20:21 hodin a náhradě nákladů oprávněného a nákladů exekuce, soudního exekutora Mgr. Martina Tunkla, Exekutorský úřad Plzeň-město, Palackého náměstí 28, 301 00, Plzeň. Výrokem II. pak exekuční soud uložil soudnímu exekutorovi Mgr. Martinu Tunklovi, Exekutorský úřad Plzeň-město, Palackého náměstí 28, 301 00, Plzeň, aby v části požadované povinnosti odstranit ze svého facebookového profilu <https://www.facebook.com/awfond/> příspěvky poškozující pověst oprávněného, a to: -příspěvek ze dne 17. 9. 2019 zveřejněný v 15:00 hodin, příspěvek ze dne 18. 9. 2019 zveřejněný v 9:49 hodin, příspěvek a video ze dne 19. 9. 2019 zveřejněný v 19:45 hodin, příspěvek a audiozáznam ze dne 20. 9. 2019 zveřejněný v 20:14 hodin, příspěvek a video ze dne 22. 9. 2019 zveřejněný v 20:15 hodin, příspěvek a video ze dne 1. 10. 2019 zveřejněný v 19:22 hodin, zastavil exekuční řízení v této věci, neboť oprávněná svým podáním ze dne 8. 11. 2019, doručeným soudu dne 11. 11. 2019 vzala svůj exekuční návrh ze dne 8. 11. 2019, částečně zpět.
8. Soudní exekutor následně zastavil předmětnou exekuci k návrhu povinného na zastavení exekuce ze dne 22. 11. 2019, a to podle ust. § 55 odst. 3 ex.ř., pro splnění vymáhané povinnosti a za souhlasu oprávněného. Povinnému pak uložil povinnost uhradit oprávněnému náhradu nákladů

exekuce ve výši 2.541 Kč, a rovněž soudnímu exekutorovi náhradu nákladů exekuce ve výši 4.295,50 Kč, obojí do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, když vycházel z procesního zavinění povinného. Soudní exekutor vzal za prokázané, že příspěvky specifikované ve výroku I. a) exekučního titulu byly smazány až dne 8. 11. 2019. Co se pak týká příspěvku ze dne 25. 10. 2019 zveřejněného ve 20:21 hodin, tak tento byl ke dni zahájení exekuce zveřejněn na FB profilu povinného. Zároveň příspěvky, které měl povinný dle výroku I. a) exekučního titulu odstranit, ke dni zahájení exekuce byly na FB profilu povinného zveřejněny. Exekuce tedy byla zahájena oprávněně, když uložená povinnost nebyla dobrovolně splněna. Pro doplnění soudní exekutor ještě uvedl, že v průběhu exekuce bylo zjištěno, že povinný smazal (neznámo kdy) i příspěvek ze dne 25. 10. 2019 zveřejněný ve 20:21 hodin. Je však nepochybné, že ke dni zahájení exekučního řízení byl tento příspěvek na FB profilu povinného zveřejněn. I když se povinnost uložená výrokem I. a) exekučního titulu na takový příspěvek nevztahovala, když jsou zde taxativně vymezené příspěvky, na které se uložená povinnost vztahuje, tvrzení povinného, že na příspěvek ze dne 25. 10. 2019 zveřejněný ve 20:21 hodin, se nevztahuje povinnost uložená ve výroku I. b) exekučního titulu, když tento byl zveřejněn předtím, než mu byl exekuční titul doručen, je podle názoru soudního exekutora irelevantní. Takto formalistický výklad výroku I. b) exekučního titulu pak nelze akceptovat, když by takovým výkladem došlo ke zmaření účelu předběžného opatření, kterým je zatímně upravit poměry účastníků tak, aby oprávněnému nevznikla újma, příp. se újma nezvětšovala.

9. S těmito závěry se odvolací soud ztotožňuje, když na odůvodnění usnesení soudního exekutora pro stručnost odkazuje. Na tomto místě je nutno ještě připomenout, jak již bylo výše uvedeno, že výrok o zastavení exekuce nedotčen odvoláním nabyt právní moci a tudíž je odvolací soud tímto výrokem vázán. Vycházejí z důvodů, které soudního exekutora k zastavení exekuce zcela (aniž by částečně zastavil exekuční řízení dle pokynu exekučního soudu) vedly, nelze nakonec dovést nic jiného, než to, že ta skutečnost, že exekuce byla v daném případě „ukončena jejím zastavením“, jde s ohledem na důvody, pro které se tak stalo, k tíži právě povinného, neboť v tomto ohledu nelze shledávat zavinění za takové „ukončení“ exekuce na straně oprávněného. Z obsahu spisu totiž vyplývá, že v daném případě podal dne 6. 11. 2019 oprávněný zcela důvodný návrh na nařízení exekuce, čímž došlo k zahájení exekučního řízení, neboť povinný nesplnil to, co mu bylo exekučním titulem stanoveno. Až pod tíhou podaného návrhu na nařízení exekuce, tedy v průběhu samotného exekučního řízení, povinný dne 8. 11. 2019 předmětnou povinnost splnil, na základě čehož poté došlo za souhlasu oprávněného k úplnému zastavení exekuce. Tato skutečnost pak má bezprostřední důsledek na rozhodnutí o nákladech oprávněného, jakož i soudního exekutora, když z důvodů výše uvedených musí úhrada těchto nákladů za daného stavu jít k tíži právě povinného. To platí, jak ve smyslu ust. § 146 odst. 2, věta první o.s.ř., tak i ve smyslu ust. § 89 věta první ex.ř., pokud se vychází z toho, že fakticky došlo k zastavení exekuce, ve které již byl soudní exekutor pověřen jejím provedením (to podobně platí i ve smyslu ust. § 271 věta první o.s.ř.).
10. Za této situace tedy soudní exekutor správně dovedl, že to je právě povinný, který musí nést jak náklady oprávněného, tak i náklady pověřeného soudního exekutora, a proto nijak nepochybil, pokud úhradou těchto nákladů zavázal právě povinného.
11. Vycházejí z výše uvedeného, odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil (ust. § 219 o.s.ř.), když nemá výhrady ani k výši nákladů, jak byly určeny, přičemž v tomhle směru lze na odůvodnění rozhodnutí soudního exekutora jen odkázat.
12. V odvolacím řízení, kde byl oprávněný opět úspěšný, byla oprávněnému přiznána náhrada nákladů právního zastoupení. V této části řízení právní zástupce oprávněného učinil jeden úkon – vyjádření k odvolání, za který mu náleží odměna ve výši 750 Kč ve smyslu ust. § 9 odst. 1, ust. § 11 odst. 2 písm. e/ AT a dále paušální náhrada nákladů ve výši 300 Kč podle ust. § 13 odst. 3 AT. Celkem tedy byly přiznány oprávněnému výrokem II. usnesení náklady za odvolací řízení ve výši 1.270,50 Kč včetně 21% daně z přidané hodnoty (ve výši 220,50 Kč), a to opět v tříměsíční

lhůtě splatnosti (ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.), k rukám právního zástupce oprávněného (ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.). Soudnímu exekutorovi pak žádné náklady v odvolacím řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** přípustné dovolání.

Brno 2. června 2020

JUDr. Jiří Zrůst, Ph.D., v.r.
předseda senátu